

Forfatter: Stuckenberg, Viggo

Titel: Udrag fra VEJBRED

Citation: Stuckenberg, Viggo: "Samlede Værker", i Stuckenberg, Viggo: *Samlede Værker*, 1910-11, s. 491. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur:
<https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-stuckenberg03-shoot-idm139889640678912/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede Værker

KÆRLIGHED

Der var en Gang en lille Pige, som blev forelsket i en ung Mand med et kønt Ansigt. De kyssede hinanden og talte sammen, og gennem Kys og Ord blev Livet hende lyst og stort.

Men saa kom en Dag den unge Mand og sagde, at Livet var meget større. Der var flere unge Piger til end hun, og han havde kysset en anden.

Det bed hun i sig; men han havde ikke Ret, syntes hun; Livet blev mindre.

Saa kyssede han den tredje og den fjerde og fortalte, at Verden voksede bestandig for ham.

Den lille Pige var saa klejn; hun fandt, at hvis Verden var saa stor, vilde den kvæle hende.

Hun saa paa den unge Mand, som hun elskede, og begreb ikke, at noget var større end hendes Kærlighed.

— Ingen elsker dig som jeg! sagde hun. Det var Hovmod, svarede han.

— Jeg kunde dø for dig!

Det havde han ikke Brug for, det var ikke nødvendigt.

Saa kaldte den lille Pige paa sin Gud og græd for ham.

— Mit Barn, sagde den gamle Vorherre, — en Gang vil han vandre til din Grav og plante Roser paa den og græde, fordi han mistede dig, græde for dig alene og kalde paa din Kærlighed. Saadan er Mandens Lod!

Men den lille Pige tog Vorherres Haand.

— Det maa han ikke! — han maa ikke græde! Du skal lade ham glemme mig! bad hun.

Det lovede Vorherre.

Og den lille Pige takkede ham og var lykkelig som aldrig før.